

Thuis in het Verpleeghuis

Waardigheid en trots op elke locatie

Zorggroep Apeldoorn: ‘coronacrisis versnelt de samenwerking’

Ongewone tijden vragen om onorthodoxe maatregelen. De coronacrisis en de noodzaak om voldoende zorgplaatsen te creëren voor mensen die met het COVID19-virus besmet zijn geraakt, heeft de regionale samenwerking tussen zorgaanbieders uit verschillende disciplines een enorme impuls gegeven. Onder hoge druk komen nieuwe initiatieven in een sneltreinvaart tot stand. Margje Mahler, directeur zorg bij Zorggroep Apeldoorn: ‘De aanleiding is verschrikkelijk, maar als er iets is waarvan ik hoop dat we het kunnen vasthouden na deze crisis, dan is het de samenwerking en de snelheid van organiseren en handelen.’

Mensen met lichamelijke klachten en mensen met dementie uit de regio Apeldoorn die besmet zijn met Coronavirus (COVID19) kunnen sinds 30 maart terecht bij twee daarvoor speciaal ingerichte cohort verpleegafdelingen, met in totaal 63 plekken, bij Zorggroep Apeldoorn en omstreken. Dat is de uitkomst van een samenwerking tussen het Gelre Ziekenhuis, Zorggroep Apeldoorn e.o. en twee andere VVT-aanbieders: Atlant en Klein Geluk. In sneltreinvaart hebben de lokale partners in Apeldoorn de handen ineen geslagen om deze overloop voor het ziekenhuis te realiseren.

Samen aan de slag

‘Een snelkookpan’, zo omschrijft Margje Mahler, directeur zorg bij Zorggroep Apeldoorn e.o. ‘Ik ben in januari bij Zorggroep Apeldoorn begonnen en zat met deze partijen om tafel in het kader van het opzetten van geriatrische crisiscoördinatie, toen de coronasituatie zich zo heftig ontwikkelde dat duidelijk werd dat er iets moest gebeuren. En hoewel we elkaar dus nog maar “net kenden”, hebben we direct besloten dit samen te gaan organiseren.’

Plannen maken en realiseren

Als eerste moest een locatie gekozen worden. ‘Dat werd een afdeling op locatie Randerode, direct naast het ziekenhuis’, vertelt Margje Mahler. ‘De nabijheid van specialistische zorg was voor ons de belangrijkste reden om voor deze plek te kiezen. Vervolgens zijn we met elkaar een overloopplan gaan maken: welke patiënten kunnen we uit het ziekenhuis overnemen, vanuit welk doelgroepen? Vervolgens kwam de vraag hoe je een en ander operationeel kunt krijgen, zowel facilitair, als qua middelen en materialen. Denk bijvoorbeeld aan voldoende zuurstofpompen. En dan de grootste puzzel: waar halen we de benodigde mensen vandaan?’ Een tweede en derde geïsoleerde afdeling, voor mensen met dementie en palliatieve zorg, is gerealiseerd op de locatie Casa Bonita.

Protocollen

Gezien de medische vraagstukken in de zorg voor COVID19-patiënten was er behoefte aan mensen die gewend zijn om vanuit protocollen en richtlijnen te werken. Naast artsen dus ook verpleegkundigen en verzorgenden die daar affiniteit mee hebben. Een aantal mensen is daar specifiek in geschoold/getraind. Margje Mahler: ‘De afgelopen jaren hebben we in de verpleeghuiszorg heel sterk ingezet op kwaliteit en welzijn, met veel aandacht voor de relatie met de bewoner. Dat heeft grote waarde voor de kwaliteit van leven en kwaliteit van zorg. In een ziekenhuis werkt men veel meer volgens protocollen en is er vaak sprake van kortdurende zorg, waarin die relatie minder de nadruk heeft. We hebben een coachende verpleegkundige met ervaring in deze vorm van zorg uit het ziekenhuis mogen inzetten om de collega’s uit de verpleeghuizen te ondersteunen bij die andere manier van werken.’

Uiteindelijk hebben zowel Zorggroep Apeldoorn e.o, Atlant, Klein Geluk, het Gelre Ziekenhuis als de thuiszorg mensen beschikbaar gesteld voor de corona-afdelingen. Precies een week na de eerste plannen werden de eerste zes mensen op de afdeling opgenomen. Al vrij snel is besloten dat ook patiënten op doorverwijzing van de GGD, huisarts en/of thuiszorg bij de corona-afdelingen terecht kunnen. Bewoners van verpleeghuizen van de drie VVT-organisaties blijven gewoon binnen hun eigen organisatie.

Grillige toestroom

Nu de eerste piek in de ziekenhuizen wat lijkt af te zwakken, is er tijd om kort terug te kijken op de afgelopen weken. Wat valt erop? ‘De toestroom naar de afdelingen is heel grillig’, vertelt Margje Mahler. ‘Aan het begin van de dag staan er bijvoorbeeld acht mensen in de planning om naar ons toe te komen. Maar het kan zo maar gebeuren dat er van die acht mensen twee zodanig opknappen dat ze niet meer geïsoleerd hoeven te worden, twee anderen komen te overlijden en van twee anderen verslechtert de toestand zo sterk dat ze naar de IC

worden gebracht. En komen er dus nog maar twee patiënten. En soms komen er meer mensen dan aanvankelijk gedacht. Het is iedere dag weer afwachten hoe het verloopt en daarmee snel schakelen op alle vlakken. Dat brengt ook onzekerheid voor medewerkers met zich mee. Hun flexibiliteit en vermogen om zich aan te passen aan de steeds veranderende situatie verdient een groot compliment.’

Zware omstandigheden

De grootste “kwetsbaarheid” is en blijft de personele bezetting. Het is zwaar werken op deze afdelingen, zowel fysiek als mentaal zeer belastend. Margje Mahler daarover: ‘De ziekte heeft zo’n grillig verloop, soms komen mensen heel snel en onverwacht te overlijden. Onze mensen zijn gewend en gedreven om warme zorg te leveren; nu staan ze in een isolatiepak en met een masker en is het heel moeilijk contact te maken met de patiënten. Soms hebben mensen zelf angst voor besmetting, omdat ze thuis ook een kwetsbaar familie- of gezinslid hebben. Het ontbreken van contactmomenten, ook in hun eigen sociale leven, maakt het extra zwaar. De onduidelijke vooruitzichten voor het beheersbaar houden van deze pandemie en de maatschappelijke onrust spelen ook een rol. De situatie in verpleeghuizen zoals in de media naar voren wordt gebracht geeft veel extra druk. Het is allemaal nieuw, het is anders en het is onzeker. Ik heb ontzettend veel waardering voor medewerkers die zich hiervoor vrijwillig hebben aangemeld en onder deze zware omstandigheden werken. Zij verdienen alle steun en begrip. Net als de medewerkers op verblijfsafdelingen en revalidatieafdelingen die in deze spannende tijd zo goed mogelijk hun werk blijven doen. Gelukkig hebben we afgelopen week ook de eerste cliënt kunnen ontslaan. Na tweeënhalve week IC en nog anderhalve week op de cohortafdeling kon deze persoon terug naar huis. Dat doet veel met medewerkers.’

Lichtpunten

Naast alle ellende en onrust die de corona-crisis veroorzaakt, ziet Mahler ook een paar lichtpunten. ‘Ik ben enorm onder de indruk van de saamhorigheid en gedrevenheid waarmee iedereen zijn werk doet. Er is echt een houding van “wij gaan dit met zijn allen doen” en je ziet dat het lukt! We hebben hier in een week tijd deze samenwerking uit de grond gestampt. De snelheid van beslissingen nemen, handelen, over je eigen organisatiebelangen heen stappen, dat doet me enorm goed. De samenwerking tussen sectoren binnen de zorg, niet alleen VVT, maar ook ziekenhuis en huisartsen, maar ook met de gemeente, de GGD en de veiligheidsregio; het kan dus allemaal wel en ook heel snel als het moet. Ik hoop echt dat we dat kunnen vasthouden na deze crisis. Dan heeft het ons – naast heel veel leed en spanning – ook nog iets goeds gebracht.’

Door: Paul van Bodegraven

Meer weten

- Lees meer over [regionale aanpak in coronazorg](#)
- Lees ook: [Aafje zorghotel tijdelijk coronacentrum regio Rotterdam](#)
- Bekijk ons [dossier over het coronavirus in de verpleeghuiszorg](#)
- Ga naar de website van [Zorggroep Apeldoorn](#)

tags:

[Corona](#) (202), [Samenwerking](#) (90)

thema:

[Veiligheid](#) (261)